

Andra roten, tomt 23

Kvarteret Varuhuset

Elfte roten 1637–57v

Kungsgatan mellan Västra Hamnen och
Korsgatan

Femte roten 1657h–70

Remmakaren Wilhelm von Bremen

Var åren 1645–52 mantalsskriven i elfte roten, 1653 i tjugooåttonde och 1654–55 i tjugosjunde roten. Se 10.13 (Östra lilla hamnens östra sida, kv. Klädespr., mellan Kronhus- och Spannmålsgatorna). Wilhelm von Bremen uppträder där i kontributionslängderna 1665–66 och var antagligen inneboende hos *sinkelmakaren Wilhelm Wehe*. I Christine kyrkobok förekommer han endast en gång, när han i slutet av 1644 måste låta begrava ett barn.

Sven Bengtsson räknemästare

1666–67

Remmakaren Wilhelm von Bremen sålde 1652 sin gård till "Herr Sven Benedicti" för 130 rdr. Denne betalade samma år den 22 mars 4.16 d smt i huseköpspenning,

Den 27.4.1666 hade underskulden Anders Bengtsson anledning att instämma Sven Bengtsson Bullenius hustru *Gunilla Persdotter*. Hon hade kvällen innan klockan elva grasserat, slagit sönder hustru *Margareta Olofsdotters* luckor och fönster och med skriande och svärjande begärt att få slippa in. Hustru Margareta hade blivit så förskräckt, att hon "uti räddhoga" steg upp ur sängen och släppte in Gunilla i huset, där Gunilla fortsatte att svära och skrika, som hon gjort förut utomhus. Gunilla skyllde detta på Margareta Olofsdotters barn, som hade retat henne. För det hon hade felat bad hon om nåden och icke rätten. Eftersom Gunillas man tillhörde prästerskapet beslöt man att hänskjuta saken till det andliga ståndet och konsistorium. I överrätten beslöt magistraten "på biskopens förnyade begäran" i juni 1666, att Sven Bullenii hustru Gunilla Persdotter skulle insättas i ett "stadsens häkte. dock icke det slemmaste". Dock skulle detta ske på det villkoret, att de, som detta angick och som ville låta spärra in henne, skulle visa rätten, vad de dagligen ville låta henne äta, på det att rätten skulle vara försäkrad om, att hon icke fördärvades av hunger och vanskötsel eller blev sjuk av utmattning. På grund av att *biskop Zacharias Klingius* icke ville tillstå sig ha begärt denna arrest hade syndicus Laurentius Lundenius med magistratens samtycke redan den 2 augusti samma år släppt ut apologisten Sven Bullenii hustru ur arresten trots att hon borde sitta där "både för tjuveri och annat otidigt och förargligt leverne". I juli och augusti samma år vände apologisten Sven Bengtsson mot hustru *Maret på vägen*, som på hans hustrus begäran hade "här och där i staden" sålt det hans hustru hade stulit i hans bo bl.a. två skålpund och fyra mark talg, som hade insatts till förvaring i hans hus. Rätten lovade "att räcka honom handen så mycket som möjligt", om han vills ställa köparna inför rätta. Hustru "Britta Jönses" förhördes den 27 augusti till vem som hon på Gunilla Pedersdotters vägnar hade pantsatt och försålt Bullenii husgeråd och saker i staden. Hon bekände, att hon i herr *Lars gård* till en främmande man hade sålt en järnstång, vidare 2 1/2 skeppor korn till *Peter snickare* och en skeppa malt och det övriga till herr Lars och *Peter snickares Åsa*. För detta hade hon köpt brännvin till Bullenii hustru, vilket Bullenius hade hjälp till med att förtära.

Apologisten Sven Bullenius klagade ånyo den 9 september över att hans hustru ”uppbryster och uppleekar hans dörrar och bortsläpar allt hans goda”. Han begärde därför att rätten skulle hålla henne ”ifrån hans hus någonstads innesluten”. Rätten vägrade dock detta och hänvisade till konsistorium. Han fick dock förnyad försäkran om att han utan vedergällning skulle återfå av alla, som handlat av hans hustru, det dessa hade köpt. Hos *båtsmannen Olof Stywers* hustru bodde en inhyses hustru *Anna Andersdotter*, som på Bullenii hustrus vägnar till Olof Stywers hustru bl.a. hade sålt ett snörliv och en frieskjortel. Men Olof Stywers hustru hade nekat att köpa ett lisspund lin, en rock och ett par byxor. Däremot måste hon tillstå, att hon tvingat Bullenii hustru att ge henne ett par stövlar mot betalning i brännvin, sedan hon mist den klädning, som Bullenii hustru otillbörligen avhänt en främmande man och gett henne i betalning.

Bullenius visade fram en förteckning, som han angav vara tillförlitlig, eftersom den hade författats efter hans hustrus egen bekännelse inför konsistorium. Av en hustru *Spelemans-Ingegärd* fordrade han en mössa och ett sobelskinnfoder, vilka hon bekände sig ha sålt till *Nils Wärmes* hustru på Bullenii hustrus vägnar för tre mark kopparmynt. *Jacob Kuhns* hustru anklagades av Bullenius i oktober samma år för att hon honom alldeles ovetande hade handlat med hans hustru, hyst henne och gjort hans hustru motspänstig mot honom. Jacob Kuhns hustru tillstod sig att – som Bullenius sade honom till märkelig avsaknad och ruin till halvt eller ringare värde – ha köpt en kappa för 16 daler kopparmynt, som hon sedan sålt, ett baktråg för 16 öre kopparmynt, en barnskjorta, som hennes syster hade köpt, ett gammalt fornelsförkläde för 5 daler kopparmynt, en stekpanna i pant för 18 öre kopparmynt, en eldgaffel, en järngryta på vilken hon lånat Sven Bengtssons hustru 11 mark och 5 öre kopparmynt.

Anna Per Assers hade sålt: en linklädesbeslagen ask till hustru *Kerstin Kiättils* för 5 mark kopparmynt och en kanna öl, ett stekjärn för 18 öre, ett tennfat för fem mark till en piga, pantsatt en hustrumössa, som dock Bullenii hustru hade återfått, pantsatt en duk hos *Petter bakare* för bröd. Sex mark fjäder hade hon sålt till *Johan Persson* 5 öre för varje mark, en halv skeppa malt för 3 mark kopparmynt, en hårsikt för 14 öre till hustru *Ingeborg Per Börjes* samt en skeppa korn för 5 mark. Till *Börta på Vallgatan* hade hon sålt ett dussin tallrikar för ½ öre stycket, till en ”beskötta-re” en träkanna för fyra öre men mindes inte var. Hon hade sålt ett tunnkar för fyra öre till *Björn skraddare på Vallgatan*. Efterföljande persedlar nekade Anna Peder Assers till att ha tagit hand om: en grov säckväv, ett blaggarnslakan, en mässingssked, en mössa med svart bräm, en kanna gryn, ett tennfat, en svart kvinnfolkströja, tre mark fjäder och en levande höna. Den 9 oktober förhöordes *Björn Andersson* om vad han genom ”rofferskor” Bullenius ovetande hade köpt av dennes hustru, men han tillstod sig blott ha köpt fyra ekstolar för sex mark kopparmynt. Det övriga – en gammal dyna, en rya ett bolstervar, en armbössa, tre stycken mössblockar- nekade han till att ha köpt. *Margareta i Flogen* skulle bara ha köpt en gammal kjortel för elva mark av Maret på vägen i Bulleni hustrus närvaro. *David vävares hustru* hade på Gunilla Persdotters begäran pantsatt ett fönster för en kaka och ett öre tobak. *Karin Andersdotter hos Gunne skraddares änka* hade sålt en halvsidentröja till *överste Rancks piga Ingrid* för 2 rdr. Uppräkningen av köpare och försålt gods skulle kunna göras mycket, mycket längre: *Nils Olofsson Pihl* hade köpt bl.a. en järnspade för 20 öre kopparmynt, en kofot för 2 öre. *kaptan Bernstorps hustru* en sammetsmuff. *Albrecht guldsmed* 2 spjäll och 2 fönster, hustru *Elisabeth Eriksdotter* en blaggarnshuvuddyna med tre mark fjäder i. Hon hade också för 5 mark kopparmynt tagit en svensk psalmbok i pant.

Olof smed fick stå till svars för att han under Sven Bullenii bortovaro i Örebro hade uppdyrkat ett lås bakom vilket Bullenii spannmål förvarades; det hade enligt smeden skett i Bullenii hustru närvaro men icke åt Maret på vägen. Sven Bengtsson Bullenius lämnade en attest av herr *Nils*

Frolander och herr *Peder Lemnelius*, vilka hade haft nyckeln i förvaro, sedan de under apologistens frånvaro hade invänt hans spannmål i nattstugan men sedan funnit spannmålen hemligen bortstulen av rofferskor.

Den 30.4.1667 inlämnade apologisten i ”denna stads Scholae” *Sveno Bullenius* i rätten hans ärevördighet Biskopens *Zacharias Klingius* brev till senaten, vari han begärde, att *Bullenii* hustru *Gunilla*, som konsistorium från honom ”qvoad mensam et cohabitationem” hade skilt på ”behagelig tid” och för hennes ogudaktiga och förargliga levernes och obotfärdighets skull måtte förvaras antingen i stadens hospital eller någon annan stans och utspisas med vatten och bröd.

Men magistraten vägrade att befatta sig med denna kvinnsperson eftersom den varken hade tjänligt rum eller lämplig spisning för henne. Tiden före *Sven Bullenii* död hade han som hyresgäst *regementspredikanten Anders Bergius*. I samband med ett injuriemål mellan *regementspredikanten* och änkan vittnade *Anders Bergius* skriftligen den 6.9.1670, att han åt *Bullenius* hade hämtat medicin på apoteket den 21.6.1667. *Bullenius* hade avlidit den 26 juni. Husets inredning hade änkan på ett eller annat sätt förött eller förskingrat men han *Bergius* förbättrat. Han hade betalat hushyran till *Bullenius* fram till Olai tid 1669. Den övriga tiden till 14 dagar före jul hade han på *Bullenii* bröders begäran stannat i gården och förbättrat stugan och golvet med spik och arbetslön på egen bekostnad. *Bullenii* änka hade ända till våren besuttit en stuga. Attester av trovärdiga män – *regementspredikanten vid stadens garnison Nicolaus Sylvius*, conrektor *Nicolaus Frolander*, *collegan Laurentius Trogelius* och *Petrus Lemnelius* – redogjorde för hur *Bullenii* saker hade inlästs och inventerats efter hans död. Som förmyndare för fordom räknemästaren *Sveno Bullenii* son nämndes

Sveno Areel. (Det finns 2 *Anders Bergius* upptagna i Skarstedt, en komminister i Fässberg 1680, en kh i Seglora. I varje fall den senare är född för sent för att vara den hos *Bullenius* boende.)

Per Svensson skräddare 1670

Den 31.1.1670 lagbjöds första gången apologisten *Sveno Bullenius* arvingars gård på Kungsgatan, som hade sålts till *stadens medico Experimentissimo Dr Gerhard Stallhoff* för 400 riksdaler. *Gerhard Stallhoff* befriades samma dag från huseköpspenningarna, som uppgingo till åtta riksdaler.

I resolutionsboken för den 20.6.1670 förklarade magistraten, att den tyckte, att doktor *Gerhard Stallhoff* ”utvecklade en synnerlig flit och dexteritet” och därför förtjänade en prompt och riktig avlöning. Det beslöts därför, att stadsbokhållaren varje kvartal skulle utbetala hans förfallna lön och se till att doktorn inte hade någon anledning att besvära sig över någon förhållning med utbetalningen. Ett par dagar därefter förklarade sig *Gerhard Stallhoff* nöjd med att erhålla sex öre smt i betalning så ofta han blev kallad på sjukbesök eller annars så ofta det blev nödvändigt att besöka en sjuk. Men han ville inte ta betalt, när han ”utan den sjukens höge Nöd” av sin egen goda vilja besökte någon. Vilket magistraten fann skäligt och stadfäste.

Doktor Gerhard Stallhoff 1671

Den 20.7.1675 protesterade kyrkoherden i *Marstrand Lars Påskesson* (genom *inspektor Ratke Seth*) mot att borgaren i *Marstrand Henrik Funck* här i Göteborg i *Hans Ungewitters* hus och i stadsmedicus *Gerhard Stallhoffs* och *Hans Ungewitters* närvaro hade förtalat honom till heder och ära. *Stallhoff* hade berättat, att han en morgon vid pass klockan åtta gick *Kyrkogatan* uppför, sedan han hade besökt sina patienter ”nordan till” och vid *Östra Hamnen*. Han ärnade sig till patienten *mäster Petter Lübke* och andra västan till boende. Då inkallades han till *Mons*. Hans

Ungewitter men tackade nej och bad om ursäkt. Han fick se en man stå i förstugan, som ropade till sig doktorn och delgav honom en hälsning från borgare i Marstrand. Stallhoff frågade honom: ”Hur står det till med era präster i Marstrand?” Då svarade han: ”Herr Lars lär snart få fara illa, ty kan icke *Mäster Fredrik* göra slut på honom, så kan jag ensam göra honom till en tredubbel skälm” med mera han sade. Härtill svarade Stallhoff: ”Jag kände Herr Lars för mer än 30 år sedan på Köpenhamns Academi som en ärlig och av alla där aktad och lärd karl och vet vet honom aldrig där vare sig mig eller andra in actio hava relingverat med mera som jag därtill korteligen svara kunde.” – Sedan kom de enligt Hans Ungewitter att tala om bagaren Funks piga, som skulle vara besoven och att den gamle prästen skulle sökt att köpa henne, så att hon skulle bekänna, att bagaren var far till hennes oäkta barn. Bagaren skulle ha varit alldeles drucken, då han kom in till Hans Ungewitter.

Den skriftliga attest, vari Gerhard Stallhoff berättade om denna händelse var avfattad på danska. Gerhard Stallhoff hade efterträtt Olaus Östring som stadsmedicus och utnämndes den 13.8.1669. Sin medicinska utbildning hade han erhållit i Holland och sedan verkat i Sverige bl.a. som gruv- och stadsläkare i Falun och som hertig Adolf Johans livmedicus. Den 13.1.1672? återvände han till Falun.

Bokbindaren Johan Schenck

1672–74. 1 tomt, änkan 1675–80 2 tomter.

Den 25.3.1672 lagbjöd Johan Schenck en gård han köpt av Gerhard Stallhoff. Tidigare hade Johan Schenck bott i tredje roten.

Den 25.5.1671 tillkännagav Johan Schenck rätten, att han uppå sin ansökan i Gröningen icke kunde bliva mäktig sin systersons arv, som tillfallit denne efter sina föräldrar. Systersonen gick i lära hos Johan Schenck.

Vid jultiden 1670 måtte Johan Schenck ha haft någon sammanstötning med vakten, ty i maj följande år avger Gustaf Fistulator följande förklaring: ”Jag Gustaf Fistulator svär vid Gud och hans heliga evangelium, att jag icke hafwer skäldt patrullvakten eller någon dess medfölje, uti den renconte, som mellan min svåger, bokbindaren och bemälte vakt, vid nästförledne Julehelg sig tilldrog.”

Johan Schenck var ännu ej fyrtio år, när han avled 21.9.1675. Hans *hustru Susanna Kühn* (vigsel 18.10.1663) skaffade sig genom hänvisning till sin naborätt även granngården 2.22. Hon gifte 27.12.1678 om sig med *bokbindaren Gottfried Meissner*. Susanna Kühn avled 49 år gammal och begravdes i tyska kyrkan den 5.8.1690. Förmyndare för hennes barn blev morbrodern *Frans Kühn* och *Hans Calmes*, som tagit till sig ena dottern.

Gottfrid Meissner äktade den 12.5.1691 *Magdalena Fistulator*. Hans nye svärfader *Eugenius Fistulator* (begr. Chr 15.4.1696) lånade den 31.3.1694 av honom.

Efter tvistigheter vid rätten i december 1693 fick Gottfried Meissner avstå gården till sina styvbarn *Thomas, Johan, Agneta* och *Elisabeth Schenck*. Dessa pantsatte den 14.3.1694 gården, som vid denna tid utgjordes av tomten och ”allenast två huskamrar åt gatan, nämligen stugan och boklådan”. Gottfried Meissner avled av skörbjugg i slutet av 1695 (begr. Chr 20.12. s.å.) Den 11.10.1697 protesterade Magdalena Meissner mot att hon dubbla gånger hade måst betala skatt, som hennes framlidne man var skyldig (EIIa:13). I ett kravärende mellan henne och kommissarie Amias sterbhus meddelades det i kämnärsrätten den 9.8.1709 att hon var så blottställd genom

kreditorernas krav, att hennes föräldrar hade måst draga försorg om henne. Ännu var hon tillhoppa med sin gamla moder och ”nyttjade dagligen hennes duk och disk”.

Magistraten biföll den 2.11.1696 Johan och Thomas Schencks begäran, att *Christoffer Geppert*, som var gift med äldsta systemen Agneta, skulle tillhållas, att avflytta. Beslutet var något senkommet ty

Bagaren Mäster Jon Andersson

lät den 9.11.1696 uppbjuda hus och gård på Konungsgatan emellan smeden Mäster Christopher Heinrichs hus å östra och magister Andreas Trogelii hus å västra sidan, som han köpt för 600 rdr kurant av bokbindaren Schenks arvingar. Jungfru Elisabeth Schenck protesterade den 18 nov förväves mot den försäljning av gården, som hennes bröder och svåger företagit. Hon saknade förmyndare och bodde hos Hans Calmes.

Mäster Jon Andersson bakare fick stolrum i domkyrkan den 30.12.1689 och hans första hustru *Ragnhild Larsdotter* den 12.7.1688, dottern Maria nov 1690. En son Lars, som omtalas i bouppteckningen efter Ragnhild 23.5.1691 var tydligen död vid bouppteckningen efter Jon Andersson 1706. Då omtalas hans änka *Annika Börgesdotter* och barnen *Börge och Annika*, födda i det nya äktenskapet.

Jon Andersson Bakare anklagades den 14.6.1701 för att han hade bakat bröd av gammal och ”ornet råg” och tagit lika mycket betalt som om brödet varit bakat av ny och behållen råg. (”Ornet bröd” är enligt Dahlgrens ”Föräldrade ord” sid 524 unket bröd uppkommet genom att säden brunnit tillhoppa eller ”ornat”).

Fr.o.m. 1705 ägdes gården av Jon Anderssons änka men 1710 betalades tomtöret av

”Jöns Bakare”, d.v.s. *bagaren Jöns Svensson*,

Denne pantsatte den 12.6.1711 för lån av hospitalet hus och gård på Konungsgatan in till Christopher Herinrichs hus å östra och kopparslagaren mäster Casper Wohlfarts å västra sidan. 1716 erlade Jöns Svenssons änka tomtöre för gården. Mäster Jöns Svenssons bagares stolrum övertages 19.6.1717 av *glasmästare Petter Friberg*.

Bagaremästare Anders Sundgren var enligt tomtöreslängden 1720 ägare till gården. Han var (första gången) gift med bagaren Jöns Svenssons dotter *Annika Ahlgren* (bou 7.11.1740).

Formellt köpekontrakt erhöll Sundgren dock först 30.6.1721 av sin svåger Jöns Svenssons son *B. Ahlgren*, som sålde sin arvslott i gård mellan Hans Wohlfart i väster och Benedicht Halbmeijer i öster för 660 rdr – systemen *Maja Ahlgrens* arvslott avdragen. Maja Ahlgren var gift med bagaremästare *Lars Bengtsson Åhman*, till vilken Anders Sundgren kom i skuld. Det beslöts i rätten den 30.10.1723, att eftersom det fanns mycket obetydligt med lösören, varigenom Åhman kunde få betalt, skulle Sundgrens avbrända tomt på Kungsgatan värderas och anslås till auktion. (Sundgren omtalas senare 1745 som ägare till ödetomten 2.21). Åhman köpte tomten 2.23 men sålde den redan nästa år till

sadelmakaremäster Johan Ludvig Scholmeijer,

som 27.8.1717 gifte sig med *Anna Sophia Halbmeijer*, begr. 63 år gammal Chr 7.5.1758. Han omtalas 16.10.1736 ha arv efter sin syster Engel Scholmeijer, som avlidit utan bröstavingar i staden Meellenhausen (Mühlhausen) i Thüringen. Hon hade varit gift med hjulmakaren i samma stad Anders Backus. Sebastian Bosch skulle infordra arvet.

Bland årshandlingarna 1746 (EIIb:42) finnes följande:

”Uppå sadelmakaren mäster Schulmeijers anmodan hava underskrivne besiktigat, huruledes han å båda sidor om dess gård är av grannarna molestrerad och det befinnes som följer:

1:mo En ödetomt, som tillhör borgaren Anders Enander men emot hyra brukas av bagaremästare Anders Sundgren och näst intill Schulmeijers östra vägg belägen är, befinnes vara Schulmeijers Swill och tomtning till stor skada av det att sielfwa tomten med orenlighet åhrligen blifwer upphögd, som tillbringar at alt det watn af Rågn och annat dylikt, som från Sundgrens gård utslås, kommer at stadna på Schulmeijers huus, emedan ingen Rännesten där upprättad blifwit, som dock nödvändigt borde vara, långs utmed Schulmeijers vägg – dessutan hafwer Sundgren uppsatt en swinestij på berörda tomt intet långt ifrån oftabenämnda vägg och alt hwad som med wätska och orenlighet derifrån flyter, hafwer ingen annan utgång än att det blifwer qwarstående på och wid Schulmeijers östra knut och husvägg, så att icke allenast swillen och yttre tomtningen däraf är så förfallet, att man med en kiäppsko en god dehl in uthi swillen stöta kan uthan hafwer watnet trängt sig igenom tomtningen, att hans kiällaremuhr innantill är underfallen och fördärfwad. All sådan skada kan förebyggas, om Sundgren borttager dess Swinnestij och Enander upprättade Rännesten genom tomten, hwilket med ringa möda göres.

Kunde det spilte, som står ut med Konungsgatan emellan mäster Sundgrens gård och Schulmeijers ofvantill för — at intet watn kan komma at utlöpa, emedan spiltet är helt nähra spikat uti Schulmeijers knut och därför uppstoppar rännestenen. at watnet måste stadna på Schulmeijers tomtning och vägg.

2) Äfwenledes befinnes afl. kopparslagare Wohlfarts änkas Privet står så tätt inpå Schulmeijers Planke på wästra sidan om dess gård, att icke en twärfingers mohn där emellan är, och kunde nu synas, att det hafwer flutit orenlighet utur bemälte Privet in uti Schulmeijers Rennesten,. som icke allenast ger hos honom en oangenäm stank och lukt utan ock förruttnar både spilte och det där näst intill ligger.

A Gillberg (?) L Ahlquist A Ahlbom” (någon liten ändring för klarhets skull O. D.)

Scholmeijer pantsatte gården vid skilda tillfällen bl.a. 1738 till tyska kyrkans fattigbössa. Han behöll den dock ända till 1762 – i bouppveckningen efter hustrun 1759 upptages ”hus och tomt på Kungsgatan, gammal och mycket bristfällig”. Han begravdes Chr 26.8.1764 (astma). Hans lärling Anders Björsson begravdes D 25.2.1730. Gården köptes av

fortifikationsbyggmästare Johan Gottfrid Hernick.

(ägare 1762–1764) för 5 000 d smt. Denne omtalas hela tiden 1755–1790 tomten 1.1: hos honom bodde 1785–90 *handlandejuden Jacob Samuelsson et Comp.* Det omtalas i årshandlingarna 19.12.1746 (EIIb:41) att han var född i staden Merseburg i kurfurstendömet Sachsen (enl Berg II:5–6, 120:) den 10.12.1717. Han hade behörigen lärt timmermansprofessionen och som gesäll arbetat på årskilliga orter. Hit till staden hade han kommit med en hop andra timmermansgesäller, som hitkallats för att hjälpa till med återuppbyggnaden av Tyska kyrkan efter den olyckliga branden. Enligt brev från Gabriel Cronstedt i Stockholm (EIIb:50, 17.8.1748) hade han utsetts att efterträda den avlidne *timmermästaren vid fortifikationsbrigaden Paul Engleiter* och borde som sådan varit berättigad till inkvartering men logerade de fyra första månaderna hos sin svärmoder. Enligt uppgift den 8.3.1764 hade Johan Daglieb av byggmästare J. G. Hernick erhållit 116 d smt för timmer till hans byggnad vid Kungsportstull.

Johan Gottfrid Hernick (skrev själv Hernich) avled barnlös 19.2.1792. Ägde 1782 1 100 rdr specie, därav hus nr 1 på ¼ av stadens och resten på Kronans tomt vid Vallgatan med en liten välvd källare och åbyggnad, som beboddes av honom själv, 886 rdr specie, samt 2½ tomt i sjunde roten Sillgatan (7.61, kv Gamla Teatern, uppbud 3.6.1774), bebyggd med korsverkshus, 246.32 rdr.

Gift 1/ *Beata Jönsdotter Lövgren, född okt 1730, död barnlös 22.10.1781, dotter av åkaren Jöns Magnusson Löfgren och Gunilla Ljungberg.*

2/ *Anna Margareta Nordberg, som efterlevde.*

Denna gård 2.23 hade redan 1765 övertagits av *supercargeuren Frantz Walter.*

1765–1774

Det anges redan den 30.5.1715 i årshandlingarna (EIIa:27) att skeppsbyggmästare Frantz Walter hade sökt vinna burskap i Göteborg för att efterträda sin svärfader *Jacob Pronck d.y.* (född 1646, död 1729, g. *Catharina Corneliusd. van Egmont*, bosatt bl.a. 4.39v och 3.27 Snusm.). Svärfadern hade 12.10.1713 föreslagit Walter som sin ersättare liksom han själv hade efterträtt sin sal far och broder (Se Almquist II:368, Ernst Bergman, Gamla varvet i Göteborg bl.a. sid 170 samt EIIa:25). Frantz Walter måste emellertid avsäga sig burskapet, eftersom han av vice amiralen och kommandören Lewenhaupt hade antagits i Kungl. Maj:ts amiralitets tjänst. Svärfadern var fortfarande 1715 i full verksamhet. Den 16.3.1720 (EIIa:32) anges skeppsbyggmästaren Frantz Walter vid Kungl. Amiralitetet i Göteborg 1719 på en plats *i Haga näst intill sitt hus* för överkrigskommissarie Berge Swart ha byggt en jakt Stiernan av ek på Cravel (måttan är angivna) – Omkring 1758 anges supercargören Frantz Walter en kort tid äga tomt 5.41.

Direktör Johan David Coshell

står i tomtöreslängden 1775 upptagen som ägare till gården. Denne anges redan våren 1759 som långgivare av 2 900 d smt åt hattmakaren mästare Andreas Borgström.

Äganderätten övergick sedan före 1785 till

Svante Malm Ericson, som sålde till

John Lyon, uppbud 13.6.1803

Senare uppbud av 2.22–23

the Bachelors Club	28.3.1814
grossh Fr Ulr von Aken	30.4.1821
handl W Andrew	15.6.1835
grosshandl B E Dahlgren	14.11.1842